

Bilag 1.

Oversigt over de vigtigste formueretlige regler om morarenter i dansk ret.

1. Lov nr. 56 af 1. april 1892 (Søloven), jfr. lovbekendtgørelse nr. 163 af 12. maj 1967.

§ 17. Til bestridelse af de udgifter, som kræves af rederiforretningen, påligger det enhver partreder at yde det fornødne bidrag i forhold til hans andel i skibet. Forsømmer nogen partreder efter påkrav at betale sit bidrag, og dette forskydes af den bestyrende reder eller nogen af medrederne, har den forsømmelige at erstatte udlægget med 8 pct. årlig rente, fra det blev gjort, samt derhos også præmien for den forsikring, som den forskudsdydende til sin sikkerhed måtte have tegnet. . .

2. Lov nr. 34 af 30. marts 1894 om oplagsbeviser og garantibeviser for varer, der oplægges i Københavns frihavn.

§ 9. Såfremt garantibevisets pålydende beløb (jfr. § 7) med renter på forfaldsdagen hverken er betalt eller deponeret, skal garantibeviset først forevises for den, der på garantibeviset står som første pantsætter, og, hvis det pålydende beløb med renter ikke betales ved forevisningen, protesteres (de non solutione) af notarius publicus.

Såfremt garantibevisets beløb med påløbne renter til forfaldsdagen samt derefter morarenter 1 pct. p.a. udover den betingede rente tilligemed protestomkostninger ikke er betalt eller deponeret inden 3 søgnedage efter protestdagen, kan garantibevisets indehaver mod indlevering af protesten fordre, at selskabet lader de oplagte varer bortselge enten ved offentlig auktion eller ved beskikket mægler.

3. Lov nr. 102 af 6. april 1906 om køb, som ændret ved lov nr. 409 af 30. november 1965.

§ 38. I handelskøb har køberen, når der er fastsat en bestemt betalingstid, og denne oversides, derefter at svare rente af købe-

summen med 6 pct. årlig. Er en bestemt betalingstid ikke fastsat, har køberen at svare nævnte rente fra den dag, da levering har fundet sted, eller, om levering på grund af køberens forhold er blevet forsinket, fra den dag, da forsinkelsen indtrådte.

I andre køb har køberen, hvad enten der er fastsat en bestemt betalingstid eller ej, at svare 5 pct. årlig rente af købesummen fra den dag, da betaling skulle have været erlagt. Modtager køberen regning fra sælgeren på et tidspunkt, da købesummen kan kræves betalt, påløber renten fra regningens modtagelse, uden at yderligere påkrav er fornødent.

Bestemmelserne i lov af 6. april 1855 § 3 om forhøjelse af renter fra den dag, fordringshaveren søger sin ret, komme ikke til anvendelse med hensyn til de foran hjemlede renter.

4. Lov nr. 123 af 15. april 1930 om aktieselskaber med senere ændringer, senest ved lov nr. 212 af 8. juni 1966.

§ 34. Foretager en aktionær ikke i rette tid en ham påhvilende indbetaling, er han, hvis vedtægterne ikke bestemmer andet, pligtig at svare rente af det skyldige beløb med 6 pct. årlig fra den dag, da betalingen skulle være erlagt.

5. Lov nr. 129 af 15. april 1930 om forsikringsaftaler, som ændret ved lov nr. 50 af 24. februar 1960.

§ 24. Forsikringsydelsen kan fordres betalt 14 dage efter, at selskabet har været i stand til at indhente de oplysninger, der er fornødne til bedømmelse af forsikringsbegivenheden og fastsættelse af forsikringsydelsens størrelse. Er det, forinden endelig opgørelse kan finde sted, givet, at selskabet i alt fald skal betale en del af det krævede beløb, kan